

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi július hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt **I.r.vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2009. évi április hó 8. napján kihirdetett 1.Fk.604/2008/8. számú ítéletét I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Veszprém Megyei Bíróság, mint fiatakorúak bírósága a 2009. április 8. napján kelt 1.Fk.604/2008/8. számú ítéletével I.r. és II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében, mint társtetteseket (Btk. 170.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés I. tétele).

Ezért a bíróság I.r. vádlottat 2 évi fk. börtönbüntetésre, II.r. vádlottat 1 év 8 hónap fk. fogházbüntetésre ítélte. A megyei bíróság a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetések végrehajtását 4-4 évi próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy ezen idő alatt pártfogó felügyelet alatt állnak. Kötelező magatartási szabályként határozta meg számukra, hogy havonta legalább két alkalommal a pártfogó által meghatározott időpontokban kötelesek megjelenni a pártfogó felügyelő előtt és beszámolni tanulmányi előmenetelükről, családi, baráti kapcsolataik alakulásáról. Nevezettek 20 órát követően nyilvános vendéglátó ipari helyeket nem látogathatnak, illetőleg nyilvános helyeken semmilyen körülmények között nem fogyaszthatnak szeszest.

A bíróság a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés-büntetések tartamába azok utólagos végrehajtásának elrendelésének esetére beszámította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról, valamint kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az *ügyész* mindkét vádlott terhére súlyosítás végett, hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés-büntetés kiszabása és közügyektől eltiltás alkalmazása érdekében jelentett be fellebbezést.

A megyei bíróság döntését a *vádlottak és védők* tudomásul vették.

A *Győri Fellebbviteli Főügyészség* a Bf.149/2009/1-I. számú átiratában az első fokú ügyész által bejelentett fellebbezést módosított formában tartotta fenn. Rámutatott arra, hogy a megyei bíróság által megállapított tényállás megalapozott, a bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is megfelel a jogszabályi előírásoknak, valamint az ítélet jogi indokolását sem vitatta. Nem értett azonban egyet az első fokon kiszabott büntetések mértékével, mivel álláspontja szerint az mindkét vádlott esetében eltúlzottan enyhe és nem szolgálja sem az egyéni, sem az általános megelőzés céljait. Kifejtette, hogy a bűncselekmény tárgyi súlya jelentős, eredménye súlyos, jóvátehetetlen és a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség nagyobb fokú, mivel az általuk elkövetett bűncselekmény torz értékrendet tükröz. Motiválatlanul, orvul támadták meg a láthatóan mozgásában korlátozott sértettet, majd teljes közömbösséget tanúsítottak a cselekmény elkövetését követően, hiszen tovább szórakoztak és a barátaik előtt dicsekedtek tettükkel. Erre, valamint az ítélet által is helyesen felsorolt nagyszámú és komoly nyomatékú súlyosító körülményre figyelemmel a büntetés célja megkívánja a kellően szigorú büntetést, amely az adott esetben, a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint csakis végrehajtandó szabadságvesztés lehet. Ennek megfelelően indítványozta, hogy az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzze. A vádlottakat főbüntetésként végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélje, egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen az ügyész az írásban előterjesztett indítványát akként módosította, hogy a testi sértés vonatkozásában a vádlottakat egyenes szándék vezette, míg a bekövetkezett eredmény tekintetében egyetértett a megyei bíróság azon álláspontjával, hogy csupán a gondatlanság enyhébb foka, azaz a negligencia állapítható meg. Rámutatott arra, hogy a büntetés súlyosítása mellett több érv is szól, így többek között az, hogy motiválatlanul, szórakozásból támadtak a vádlottak a sértettre és a bántalmazás következtében a földre eső sértettbe még bele is rúgott II.r. vádlott. Mindez a torz értékrendjüket tükrözi, amelyet az is alátámaszt, hogy tettükkel dicsekedtek. A bűncselekmény utáni magatartásukra a közömbösség jellemző. Kifejtette, hogy a bűncselekmény tárgyi súlyára figyelemmel a generális és a speciális prevenció szempontjában is végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt. Indítványozta ezen kívül a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés akként történő módosítását, hogy az ítélet tábla egyetemlegesen kötelezze a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Összességében az első fokú bíróság ítéletének olyan módon történő megváltoztatását indítványozta, hogy az ítélet tábla a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezést mellőzve a vádlottakat végrehajtandó szabadságvesztésre, és mellékbüntetésként közügyektől eltiltásra ítélje.

I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen az első fokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta. Rámutatott arra, hogy a két és fél éve történt cselekmény előtt mind a szülők, mind az iskolatársak értetlenül álltak, hiszen a vádlottra az ilyen agresszív magatartás nem volt jellemző. I.r. vádlott az eljárás során a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett,

amely egy ponton tért csak el a megállapított tényállástól, mégpedig abban, hogy a vádlott úgy emlékezett, hogy nem ököllel ütötte meg a sértettet, hanem csak két kézzel ellökte.

A testi sértés vonatkozásában rámutatott arra, hogy álláspontja szerint a Veszprém Megyei Bíróság helyesen állapította meg, hogy eshetőleges szándékkal valószínűsíthették meg a vádlottak a cselekményüket, és az eredmény tekintetében pedig a gondatlanság róható a terhükre, hiszen fel sem fogták, tudatukban fel sem merült az, hogy tettüknek ilyen súlyos következményei lehetnek. Kifejtette, hogy a fiatalkorúak vonatkozásában az alanyi körülményeknek nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani, mint felnőtt korúak vonatkozásában.

Rámutatott arra, hogy több enyhítő körülmény is szól I.r. vádlott mellett, mégpedig az első fokú ítélet kihirdetését követően készült osztályfőnöki és oktatói jellemzés, a tanulmányai befejezéséről szóló bizonyítvány, illetőleg az, hogy újabb iskolába iratkozott be, az érettségi megszerzését tűzte ki célul. Részletes beismerő vallomást tett és nagyon megbánta a tettét. Ugyancsak enyhítő körülményként hívta fel azt, hogy a vádlott jó családi körülmények között él. Véleménye szerint a büntetés nem figyelmeztető, hanem nevelő jellegű és megtorló is. Álláspontja szerint a megyei bíróság által alkalmazott büntetéssel megvalósulnak a törvényben előírt büntetési célok.

II.r. vádlott védője ugyancsak az első fokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta. Rámutatott arra, hogy álláspontja szerint az első fokú bíróság ítéletében megállapított tényállás helytálló és a minősítés tekintetében is megfelel a törvényi előírásoknak. A büntetés kiszabása során a bíróság messzemenően figyelembe vette azt, hogy a fiatalkorúakkal szemben a büntetés célja más, mint a felnőtt korúak vonatkozásában. Rámutatott azon enyhítő körülményekre, amelyeket a megyei bíróság értékelt a büntetés megállapítása során, melyek közül kiemelte, hogy az eredmény nem II.r. vádlott cselekményével volt összefüggésben, hiszen nem attól keletkeztek a súlyos sérülések, hogy II.r. vádlott megrúgta. Enyhítő körülmény a beismerő vallomása, valamint a megbánó magatartása, továbbá az, hogy az eredmény tekintetében a gondatlanságnak az enyhébb változata állapítható meg. A II.r. vádlott vonatkozásában is kedvező iskolai vélemények születtek, viszonylag jó tanulmányi eredménye van és az első fokú bíróság által előírt magatartási szabályokat már az elsőfokú ítélet kihirdetését követően betartotta a II.r. vádlott. Utalt továbbá arra, hogy az adott bűncselekmény vonatkozásában a felnőttek felelőssége is megállapítható abban, hogy a fiatalkorú vádlottakat szesziesitallal szolgálták ki.

I.r. törvényes képviselője előadta, hogy gyermeke visszahúzódó, befelé forduló lett. Szakmailag munkahelyén igen jó véleménnyel vannak róla.

II.r. vádlott törvényes képviselője ugyancsak arról nyilatkozott, hogy gyermeke befelé forduló lett, tettét mélységesen megbánta. Azóta nem szórakozik, egyedül kézilabdázni jár. Befejezte a tanulmányait, de eddigi iskolájában további két éves képzésben vesz részt.

I.r. vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Előadta, hogy nagyon megbánta a tettét és nem gondolta volna, hogy ilyen következményei lesznek.

II.r. vádlott ugyancsak egyetértett a védője által elmondottakkal. Ő is nagyon megbánta a bűncselekményt és sajnálta a történeteket, és nem gondolt annak elkövetésekor arra, hogy a sértettnek ilyen sérülései lesznek.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezést alaptalannak találta.

Az ítélet tábla a Veszprém Megyei Bíróság, mint fiatakorúak bírósága által hozott ítéletet a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált és ennek során megállapította azt, hogy az első fokú bíróság az eljárást törvényesen folytatta le, az eljárási szabályokat betartotta, figyelemmel volt a fiatakorúakkal szemben előírt speciális szabályokra is.

Az első fokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és a tényállást a vádlottak és a kihallgatott tanúk vallomásaira, az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításaira, valamint az egyéb eljárás során keletkezett okirati bizonyítékokra, többek között a vádlottakról készült környezettanulmányra, iskolai vélemény adataira, osztályfőnöki jellemzésre, munkahelyi jellemzésre alapította és ennek alapján megalapozott tényállást állapított meg, amelyet sem a vádhatóság, sem pedig a védelem nem támadott.

A megállapított tényállás alapján az első fokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes.

Az ítélet tábla osztotta a megyei bíróság azon álláspontját, hogy az életveszélyt okozó testi sértés vonatkozásában a vádlottak tekintetében egyes bűnösség állapítható meg. A vádlottak szándékos magatartása indította el azt az okfolyamatot, amely a sértett súlyos következményekkel járó sérüléséhez vezetett.

Az ítélet tábla nem értett egyet az ügyészség azon álláspontjával, hogy a vádlottakat a testi sértés okozása tekintetében egyenes szándék vezette volna. A vádlottak terhére - ahogy azt a megyei bíróság helyesen állapította meg - az eshetőleges szándék állapítható meg.

A szándékosságnak kettő, egy értelmi és egy érzelmi, akarati oldala van. Az értelmi oldal azt foglalja magában, hogy az elkövetők felismerik a törvényi tényállás összes tárgyi elemét, amely az adott esetben megállapítható, hiszen a vádlottak azzal tisztában voltak, hogy magatartásuk elindít egy olyan okfolyamatot, amelynek eredményeként a sértettnél sérülések keletkezhetnek. Az érzelmi, akarati oldalt vizsgálva azonban a megyei bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az eredményt, a testi sérülés bekövetkezését nem kívánták (egyenes szándék), hanem e tekintetben közömbösek maradtak. Az eshetőleges szándékkal elkövetett testi sértéssel kapcsolatos álláspontját a megyei bíróság kellő érvekkel alátámasztotta, megindokolta, ezzel az ítélet tábla is egyetértett.

Ugyancsak osztotta a megyei bíróság álláspontját az ítélet tábla tekintetben, hogy a vádlottakat az eredmény vonatkozásában a gondatlanság enyhébb foka terheli. A vádlottak cselekménye indította el ugyan azt az okfolyamatot, amely az életveszélyes, később maradandó fogyatékoságot eredményező sérülések bekövetkezéséhez vezetett, azonban ezen következmények lehetőségét azért nem látták a vádlottak előre, mert a tőlük elvárható figyelmet, körültekintést elmulasztották.

A megyei bíróság e tekintetben kifejtett jogi indokaival is egyetértett az ítélet tábla.

Az ítélet 19. oldalának 2. bekezdéséből azonban mellőzte a megállapítást, hogy „a vádlottaknak objektív lehetősége volt felmérni azt, hogy az ittasnak tekintett, bizonytalan egyensúlyúnak tűnő, hirtelen támadásukkal szemben felkészületlen, összességében tehát a megfelelő védekezés kifejtésére képtelen, kezeit a zsebeibe süllyesztő sértett nagy erővel, lendületből történő megtámadása, előre látható földre vitele során fennáll a szándékon túli maradandó, akár a halálos okfolyamatot elindító sérülések bekövetkezésének lehetősége is, különös figyelemmel arra, hogy az elkövetési tevékenység olyan helyen és körülmények között ment végbe, ahol a sértett csak szilárd tárgyhoz, betonfelülethez, falhoz vagy fémből készült objektumhoz ütdése, csapódása folytán jelentősebb valószínűség mellett szenvedhet el akár a halálos okfolyamatot elindító sérüléseket. ". A bíróság idézett megállapítása ugyanis ellentmond az ítéleti tényállásnak és az eredmény vonatkozásában korábban kifejtett jogi indokolásnak is. Abban az esetben ugyanis, ha a vádlottak tisztába lettek volna azzal, hogy a sértett keze a zsebében van és nem tud védekezni, az eredmény tekintetében már nem lehetne megállapítani a gondatlanságot és ennek megfelelően az első fokú bíróság által alkalmazott joghátrány szóba sem kerülhetne.

A büntetés kiszabása során a megyei bíróság a súlyosító és az enyhítő körülményeket számba vette. Mind a védelem, mind a vádhatóság által felhozott enyhítő és súlyosító körülmények helytállóak. Enyhítő körülmény mindkét vádlott beismerő vallomása, megbánó magatartása, az a körülmény, hogy mindketten rendezett családi körülmények között élnek és iskolai előmenetelük is kedvező. A jelen eljárás tárgyát képező cselekmény elkövetését megelőzően és azt követően is törvénytisztelő életmódot folytattak. A testi sértés vonatkozásában szándékuk eshetőleges volt, míg az eredmény tekintetében az enyhe gondatlanság terheli őket. Súlyosító körülmény viszont többek között a társtettesi elkövetés, az elkövetett cselekmény végrehajtási módja, valamint az ittas állapotban történő elkövetés. Kétségtelen, hogy a cselekmény súlyos, jóvátehetetlen következményekkel zárult, hiszen a sértett az életveszélyes sérüléseken túl még maradandó fogyatékoságokat is szenvedett. Ezen eredményhez fűződő, az ügyészség által hivatkozott súlyosító erő az adott esetben azonban nem vehető olyan nyomatékka figyelembe, mely a büntetés súlyosítását eredményezhetné, hiszen e tekintetben a vádlottakat csupán a gondatlanság enyhébb foka, nevezetesen a negligencia terheli, melyet a vádhatóság sem kifogásolt. Az ítélőtábla álláspontja szerint az első fokú bíróság által kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés megfelelően szolgálja a büntetési célokat, figyelemmel a pártfogó felügyeletre és az előírt magatartási szabályokra, melyek későbbi esetleges módosítására is lehetőség nyílik a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. 13.§ (2) bekezdése alapján. A vádlottakkal szemben alkalmazott büntetés megfelelően szolgálja az egyéni megelőzés törvényben előírt célját és az általános visszatartás sem sérül.

A megyei bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is megfelelnek a jogszabályi előírásoknak. Az ítélőtábla nem látott indokot arra, hogy az ügyészi indítványnak megfelelően a vádlottakat egyetemlegesen kötelezze az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. A Be. 338.§ (1) és (3) bekezdése értelmében fő szabályként a bíróság a több vádlottas ügyben a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön kötelezi a bűnügyi költség megfizetésére, amely rendelkezésnek a Veszprém Megyei Bíróság döntése megfelelt, hiszen összességében feltűntette, hogy a felmerült bűnügyi költségből mennyit kell I.r., illetőleg II.r.

vádlottnak megfizetnie. Az egyetemleges kötelezésre kivételesen csak az abban az esetben van lehetőség, ha a bűnügyi költség nem különíthető el.

A fentiek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprém Megyei Bíróság, mint fiatalkorúak bírósága 1.Fk.604/2008/8. számú ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2010. július hó 6. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság, mint fiatalkorúak bírósága 2009. április 8. napján kelt 1.Fk.604/2008/8. számú ítélete I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában 2010. július 6. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2010. július hó 6. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó